

معنى "العلم 27 حرفا..."

حضرت بهاء الله

اصلي فارسي

معنى "العلم 27 حرفا..." - من آثار حضرت بهاء الله - كتاب اشرافات -
صفحة 264 - 269

(25)

معنى "العلم 27 حرفا..."

هو الناطق من افقه الاعلى

يا ايها الناظر الى الوجه عبد حاضر در اين حين امام وجه حاضر وقرء ما ناجيت به الله رب العالمين انا سمعنا ندائك اجبناك بما لا تعادله كلمات العالم ولا ما عند الامم اشكريك بما انزل لك في السجن الاعظم ما يقربك اليه انه هو الفضال الكريم لا يعزب عن علمه من شيء ولا تمنعه حوادث الدنيا ولا تحجبه سبحات اهل البغي والفحشاء قد اشرق من افق الاقتدار بنور مبين به ظهر ما كان مكتونا في العلم ومخزونا في خزان عصمة الله المقتدر القدير انا وجدنا من كتابك عرف محبي وقيامك على ذكرى وثائق بين عبادي وانا العليم الحكيم طوي للسان تزين بذكر المقصود ولاذن سمعت ما ارتفع به النداء بين الارض والسماء ولعین فازت بمشاهدة آثارى و لقلب اقبل الى افقى المنير اذا اخذتك نفحات بياني و فرت بآياتي قل الهى الهى لك الحمد بما ذكرتني من قلمك الاعلى في سجن عكا اذا كت بين ايدي الاعداء الذين اعرضوا عنك و جادلوا بآياتك و انكروا ما انزلته في كتابك يا مولى العالم بانوار جبروتک و اسرار ملكوتک و بثباتي اصادف بحر حكمتك و بمظاهر امرک و مشارق وحیک ان تجعلنى في كل الاحوال ثابتًا على حبك و راسخا في امرک بحيث لا تمنعني سبحات

الجلال ولا صليل سیوف اهل الضلال ای رب تری عبد ک مقبلا الیک منقطعنا عن دونک و ناظرا الى افق
فضلک فانزل علیه من سحاب سماء رحمتك ما يقربه الیک في كل الاحوال انک انت الغنی المتعال

بلسان پارسی ندای الہی را بشنو لعمر الله هر نفسی باصغا فائز شد سطوت جباره و شوکت فراعنه او را از
مشرق نور احادیه و مطلع آیات قدمیه محروم نساخت بیقین کامل و نور مبین ظلمت اوهام را محو نمود اوست
فارس مضمار بیان فراعنه و یا جباره که در الواح نازل شده و یا بشود مقصود ارباب عمائند یعنی علمائیکه ناس
را از شریعه الہی و فرات رحمت رحمانی منع نموده اند در علمای شیعه تفکر نما در قرون و اعصار یکدیگر را بر منابر
سب و لعن نمودند و در لیالی و ایام بکلمه مبار که یا قائم ناطق و چون عالم بانوار بخر ظهور منور کل با اسیاف
بغضا قصد مقصود عالم و مری امم نمودند منصفین میدانند که انقوم چه گردند و چه گفتند حال هم در ایران
بر جمیع منابر بسب و لعن مشغولند سبحان الله معرضین بیان هم بهمان اوهامات متمسک و متشبّثند بر حزب الله
واجب و لازم کمال جهد را در حفظ نفوس مبذول دارند که مباد بشبهات ناعقین و اشارات معتدین باوهامات
حزب قبل مبتلا گردند مکرر این بیانات از مشرق علم الہی ظاهر که شاید مقبلین بطراز آگاهی فائز شوند و باسم
حق جل جلاله خود را از عالم و عالمیان فارغ و آزاد مشاهده کنند نسئل الله ان یؤیدک و یوقتفک علی ما یحب
و یرضی و علی ما یرتفع امره بین عباده انه هو ولی الملائک الفرد الواحد الحق العدل المبين

اینکه سؤال از روایت قبل نمودند العلم سبعة و عشرون حرفاً فجميع ما جاءت به الرسل حرفان ولم یعرف الناس
حتی الیوم غیر الحرفین فإذا قام قائمنا اخرج الخمسة والعشرين حرفاً انتهی مقصود از باقی حروف ذکر مقام کلمه
مبار که جامعه بوده هر نفسی ان کلمه را یافت از کلمات عالم خود را بی نیاز مشاهده نماید و هر نفسی از کوثر
مکنون در ان آشامید عطش و ظلماً نفس و هوی او را اخذ نماید اوست ان کلمه که جمیع علوم و فنون در او
مستور اوست مفتاح مدینه استقامت و صراط امت اوست قاصم شوکت اصنام و اوهام هر نفسی باو فائز شد
او فائز است با آنچه که الیوم سزاوار است و ان کلمه علیا از عالم مشیت بعالم اراده تجلی فرمود و از اراده بعلم
لاهوت و از لاهوت بجهبوت و از جبروت بملکوت و تجلی ان بصورت کلمه جامعه در لوح جانب حیدر قبل
علی و حسین علیهمما بهائی و عنایتی نازل و ظاهر هو در قیص انا ظاهر و مکنون بانا المشهود ناطق اینست ان
کلمه که صدر مغلین از ان شکافت و بنیان علوم و فنون معرضین و معتدین متزعزع گشت اصل حدیث مذکور
از رسول الله روح ما سواه فداه بوده یکی از حروفات فرقان ذکر کرده هر نفسی فی الحقيقة بین کلمه مبار که
فائز گردد خود را اعلی الخلق مشاهده نماید و در این امر اعظم ثابت و راسخ شود شبهات علما و اشارات مطلع
اوهام را معدوم صرف و مفقود بخت شمرد طوبی للفائزین و طوبی للعارفین و در یک مقام مقصود از آن علوم و
فنون بوده اینظلوم در این ایام بتفسیر کلمات قبل مایل نه نظر عنایتی که درباره انجناب بوده ذکر نمودیم آنچه را
که عرف بیان الہی از ان متضوع و اگر نفسی در ان تفکر نماید و مستقیم شود از اصحاب سفینه حمرا مذکور و
مسطور البهاء علیک و علی الذين وفوا بعهد الله رب العالمين